

Udenrigsministeren (Gustav Rasmusen): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere, som lige har haft Ordet, for den Tilslutning, de paa deres Partiers Vegne kunde give Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udskydelse af Revisionen af Lov Nr. 74 af 31. Marts 1936 om Vitaminreklame.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3577; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1381).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Kaj Andresen: Det foreliggende Lovforslag er en gammel Kending for Rigsdagen, idet Loven om Vitaminreklame, der gennemførtes i 1936, blev forlænget i 1938 og 1943.

Hele Spørgsmaalet om Vitaminernes Betydning er vel endnu ikke tilstrækkeligt oplyst, men det er jo alligevel efterhaanden slaaet fast over for Befolkningen, at Vitaminindholdet i den daglige Kost spiller en overordentlig stor Rolle. Der kunde derfor opstaa Misbrug i Anvendelse af Reklamer for vitaminholdige Produkter, idet Forbrugerne ikke vil være i Stand til at kontrollere Rigtigheden af de opgivne Vitaminindhold. For at forhindre saadanne Misbrug forbyder denne Lov Reklamer om Indhold af Vitaminer i visse Produkter og Præparater, medmindre der samtidig er opgivet baade Mængde og Art. Ministeriet kan desuden lade foretage Laboratorieundersøgelser for at kontrollere, om Opgivelserne er korrekte.

Det var de her nævnte Forhold, der var Begrundelsen for Lovens Fremkomst i 1936, og da de ikke er undergaaet nogen væsentlig Ændring, skal jeg anbefale Lovforslaget om, at Lovens Revision udskydes til Rigsdags-samlingen 1952—53.

Hans Conrad Koefoed: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Weikop: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Aage Fogh: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for det venlige Tilsagn, de har givet om at medvirke til, at Lovforslaget gennemføres i Rigsdagen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udskydelse af Revisionen af Lov Nr. 85 af 31. Marts 1937 om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i det første Leveaar.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3579; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1381).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Alfred Andreassen: Loven om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i det første Leveaar er 10 Aar gammel. For 5 Aar siden, da Loven første Gang skulde til Revision, var der fuldstændig Enighed om at forlænge Loven uændret for 5 Aar, og der stilles nu Forslag om at udskyde Revisionen til senest i Rigsdags-samlingen 1956—57.

Der kan være Anledning til at spørge, om denne Lov virkelig skulde være saa fortræffelig, at det er rimeligt nu for anden Gang at fremsætte Forslag om at udskyde Revisionen af den, og tilmed i indtil 9 Aar. Der er vist Grund til at svare, at det Tilbud, Loven giver Kommunerne, er et virkelig godt Tilbud og en god Tilskyndelse til at tage dette meget vigtige Arbejde op. Loven er altsaa god nok, men hvordan har man taget imod den ude i Befolkningen? Ja, jeg ved, at Mødrene er meget glade for Sundhedsplejerskernes gode Raad og Vejledning, og jeg ved ogsaa, at Sundhedsplejerskernes Virksomhed har haft gode Resultater. Og naar nu Loven er blevet saa vel modtaget blandt Mødrene, skulde man jo tro, at Kommunerne ligefrem vilde ile med at ansætte Sundhedsplejersker, men saaledes har det slet ikke været. Hovedstaden og dens Forstæder er længst fremme; der har alle med